

RESTAURAREA DRAPELULUI CE A APARTINUT BRICULUI „MIRCEA”

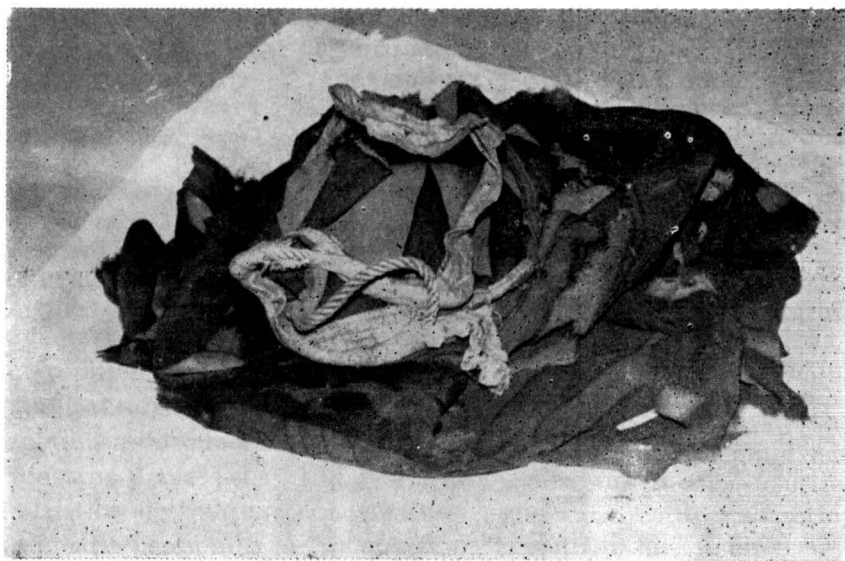
FLORICA VÂRJOGHIE, FLORICA STOICA

Piesa „Drapel de marină” care datează din anii 1920—1922 a aparținut bricului „Mircea”. Cu acest drapel a fost învelită caseta cu inima Reginei Maria depusă la 23 iulie 1938, în capela „Stella Maris” din Balcic. După cedarea Cadrilaterului la 7 septembrie 1940, a fost luat și depus în capela alăturată Cetății Bran, iar în august 1968, a fost scos din capelă și păstrat în depozitul Muzeului Cetății Bran până în martie 1971 când a fost transferat în depozitul Muzeului Național de Istorie a României. Transbordarea casetei cu inima Reginei Maria învelită în acest drapel a fost făcută de generalul Mihail.

Această piesă cu valoare istoric-documentară a intrat în laboratorul de restau-

rare textile sub forma unei grămăjoare de fragmente textile cu formă neidentificată la prima vedere, cu un grad mare de fragilizare și uscăciune care s-a datorat și schimbării bruște a mediului. Timp de 3 ani piesa a suferit o degradare continuă. Prima măsură luată a constat în introducerea piesei într-un recipient închis acoperit cu un material absorbant îmbibat cu apă distilată și pulverizat periodic cu o soluție de timol 2% timp de 2 săptămâni la o temperatură de 16°C.

Rezultatul a fost bun dând posibilitatea manevrării drapelului. Acesta a fost întins cu multă grijă pe o suprafață netedă de sticlă reconstituind și forma inițială. Drapelul a fost confecționat

Drapelul ce a aparținut bricului „Mircea”, înainte de restaurare

Drapelul ce a aparținut
bricului „Mircea”, după
restaurare

la origine din țesătură de lână realizată manual, de culoare roșu-vișiniu având imprimată central, stema României, iar pe cele 4 laturi o bordură tot imprimată cu triunghiuri în culorile tricolorului: roșu, galben și albastru.

Datorită mediului umed în care piesa a fost păstrată, culorile au migrat (în special culoarea roșie) modificând aspectul estetic al drapelului, împreună cu zonele cutate și șifonate. Migrarea coloranților a fost oprită printr-o tamponare ușoară cu soluție de acid acetic 5% în apă distilată, urmând o curățire locală cu o soluție de înmuiere (alcool etilic, apă distilată și glicerină) și uscare controlată având în vedere comportarea țesăturii din lână cu tendința de deformare în timpul uscării. Întinderea piesei a fost totuși greu realizată având în vedere gradul de fragilizare a firelor de lână din țesătură chiar dacă au rămas ușoare cutări.

Piesa a fost reconstituită în totalitate, având dimensiunile $1,50 \times 1,50$ m.

După reconstituire drapelul a fost consolidat prin coasere între 2 straturi de tul transparent vopsit în culoarea fondului. Părțile lipsă din triunghi au fost reintregite cu 2 și 3 straturi de tul, dând un aspect unitar piesei.

Dintre toate drapelele care au fost restaurate, acesta este singurul tip de steag întâlnit la noi, arborat pe vapoarele românești, dar care a avut și un rol istoric deoarece cu el a fost învelită inima reginei Maria înmormântată la Balci. Din această cauză piesa a fost ținută mulți ani deoparte, deși valoarea ei istorică și documentară este incontestabilă.

Prin restaurare, piesa a fost salvată și redată patrimoniului, fiind expusă în sălile Muzeului Național de Istorie a României.